

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. Пловдив, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

като разгледа докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно търговско дело № 20225001000548 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 250 от ГПК.

Постъпила е молба от Застрахователно дружество „Е. А. С., с която се иска да бъде допълнено решение № 467/08.11.2022 г., постановено по т.д. № 548/2022 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, като твърди, че с въззивната си жалба е обжалвал началната дата на законната лихва върху главницата от 120 000 лв., определена от първоинстанционния съд на 23.07.2018 г., а Апелативният съд се е произнесъл само по отношение на началната дата на законната лихва по отношение на главницата от 40 000 лв., но не и по отношение на тази за главницата от 80 000 лв., поради което моли съда да се произнесе и по отношение на това възражение на ответника във въззивната жалба.

Ответникът по молбата Д. П. А. чрез процесуалния си представител адвокат Р. М. счита, че тя е недопустима и по същество неоснователна, поради което моли съда да я остави без уважение.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Предвид характера на исканото допълване на решението, дадената възможност на ответника по молбата да вземе становище по нея и липсата на необходимост от извършване на нови процесуални действия, не се налага молбата по чл. 250 от ГПК да бъде разгледана в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Видно от въззивната жалба на З. Е.“ АД, с която съдът е сезиран, се обжалва решението на Окръжен съд – Пловдив в частта, в която прекият иск по чл. 432 от КЗ е уважен за сумата над 80 000 лв. до присъдените 120 000 лв., в частта досежно началната дата, от която започва да се начислява законна лихва, определена от съда от 23.07.2018 г., като се твърди, че такава следва да се начислява не по-рано от 01.05.2019 г., и в частта, в която са определени разноси в негова тежест, които следва да бъдат редуцирани съобразно уважения от въззивния съд размер на главния иск.

С решение № 467/08.11.2022 г., постановено по т.д. № 548/2022 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, е потвърдено решение № 260096/07.04.2022 г., постановено по т.д. № 203/2020 г. по описа на Пловдивския окръжен съд – XVIII гр.с., в частта, в която З. д. Е А - С. е осъдено да заплати на Д. П. А. обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради обстоятелството, че майка ѝ МИТ починала вследствие на настъпило ПТП на ***** г., установено с влязла в сила присъда № 37/10.06.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 509/2020 г. по описа на Окръжен съд - Пловдив, по силата на която Р. Р. Р. е признат за виновен за това, че на ***** г. в гр. П., бул. Б. № ***, управлявайки автобус марка „И.“, модел „С.“ с рег. № Р***** е нарушил разпоредбите на чл. 68, ал. 2 от ЗДвП и чл. 132, т. 3 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на МИТ, с което е осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал. 1 б. „в“ от НК, за разликата над 80 000 лв. до 120 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, начиная от 30.01.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, в частта, в която искът на Д. П. А. против З. д. Е А - С. е отхвърлен за разликата над 120 000 лв. до 150 000 лв., в частта, в която ЗД „Е. А. С. е осъдено да заплати по сметка на Пловдивския окръжен съд държавна такса в размер на 4 800 лв., съразмерно на уважената част от иска, и 320 лв., заплатени от бюджета на съда възнаграждения на назначените по делото експертизи, и в частта, в която

Д. П. А. е осъдена да заплати на З. Е.“ АД – София 248 лв. разноси съразмерно на отхвърлената част от иска, а ЗД „Е. А. С. е осъдено да заплати на адвокат Р. И. М. 3 930 лв. на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, представляващи адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска, ведно с дължимото ДДС върху сумата, решението на окръжния съд е отменено в частта, в която З. Е.“ АД – София е осъдено да заплати на Д. П. А. законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер на 40 000,00 лв. за периода 23.07.2018 г. – 29.01.2019 г. и е постановено, че в останалата част решението е влязло в сила.

В решението си въззивният съд е приел, че законната лихва се дължи от 30.01.2019 г., т.е. от датата на уведомяване на застрахователя от Д. А., когато тя е предявила собствените си права, която дата е определил като начална за законната лихва за забава, но само върху сумата 40 000 лв. /т.е. разликата между 80 000 лв. и 120 000 лв./.

Съдът намира за основателно възражението на молителя, че не се е произнесъл по искането му, обективизирано във въззивната му жалба, досежно определяне на начален момент за дължимост на законната лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди от 80 000 лв.

Макар самият размер на обезщетението да не е бил спорен, доколкото в тази част решението не е било обжалвано от ответника и е влязло в сила, правният въпрос за това от кога е дължимо то има самостоятелно битие и е следвало да бъде даден отговор на този въпрос.

Както е посочено и в основното решение, съдът приема като дата на уведомяване на застрахователя 30.01.2019 г., тъй като в този момент ищцата за първи път е предявила собствената си застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди от смъртта на майка й М. Т. вследствие на пътно-транспортното произшествие, като по делото липсват данни застрахованият да е уведомил застрахователя за настъпването на застрахователното събитие в по-ранен момент, а отправеното на 23.07.2018 г. волеизявление касае предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице М. Т., каквато претенция е различна от тази на ищцата, разглеждана в настоящото производство.

Предвид изложените мотиви съдът намира, че следва да се произнесе по жалбата на З. Е.“ в тази част по реда на чл. 250 от ГПК и допълни

основното си решение, като отмени обжалваното решение в частта, в която З. Е.“ АД – София е осъдено да заплати на Д. П. А. законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер на 80 000 лв. за периода 23.07.2018 г. – 29.01.2019 г. и отхвърли искането в тази част.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 467/08.11.2022 г., постановено по т.д. № 548/2022 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, КАКТО СЛЕДВА:

ОТМЕНЯ решение № 260096/07.04.2022 г., постановено по т.д. № 203/2020 г. по описа на Пловдивския окръжен съд – XVIII гр.с., в частта, в която З. д. Е А - С. е осъдено да заплати на Д. П. А. законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер на 80 000,00 лв. /осемдесет хиляди лева/ за периода 23.07.2018 г. – 29.01.2019 г. И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. П. А. от гр. П., ул. Н. К. № *****, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., ул. Ц. ...№ *****/чрез адвокат Р. М./ да бъде осъдено З. д. Е.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. Х. К. № ** да ѝ заплати законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди в размер на 80 000,00 лв. /осемдесет хиляди лева/ за периода 23.07.2018 г. – 29.01.2019 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____